

РЕШЕНИЕ

№ 65

гр. Карлово, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРЛОВО, II-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Владимир Ст. Иванов

при участието на секретаря Цветана Т. Чакърова
като разгледа докладваното от Владимир Ст. Иванов Гражданско дело №
20235320101049 по описа за 2023 година

Производството е по иск с правно основание чл.45, ал.1 вр. с чл.86, ал.1
ЗЗД, предявен от Д. В. С., ЕГН: *****, адрес: гр. С., ул. „И. В.“ №**,
вх.*, ет.*, ап.**, чрез адв. Г. Г. против И. А. М., ЕГН: *****, с постоянен
адрес: гр. С., ул. „В. В.“ №**, вх. *, ет.*.

Ищцата твърди, че със споразумение от 06.03.2020 г., по НОХД №
100/2023 г., по описа на РС К., ответникът бил признат за виновен, за това, че
на 19.12.2022 в гр. С., е повредил противозаконно чужда движима вещ –
„***“, модел „**Р.“ с рег. № *****, нейна собственост. Щетите, които
обвиняемото лице нанесло на гореописания автомобил били следните: счупил
5 бр. стъкла – предно обзорно стъкло на стойност 160,00 лв., задно обзорно
стъкло на стойност 120,00 лв., стъкло на предна дясна врата на стойност 60,00
лв. голямо стъкло на задна дясна врат, на стойност 50,00 лв. и голямо стъкло
на задна врата, на стойност 50,00 лв., както и голяма стъкло на задна лява
врата, на стойност 50,00 лв., всичко на обща стойност 440,00 лв., като
нанесъл и повреди по боята на автомобила, по металните части чрез
надраскване, които щети били на стойност 293,00 лв. Общата стойност на
щетите била оценена в размер на 733,00 лв. поради което и на основание

чл.216, ал.1 от НК, във вр. с чл.55, ал.1, т.2, буква „Б“ от НК, му било наложено наказание „Пробация“.

Сумата от 733,00 лв., определена от изготвена СТЕ в досъдебното производство била изплатена изцяло.

Ищцата счита, че така присъдената ѝ сума е необосновано малка, предвид щетите които са нанесени върху автомобила ѝ. От изготвените по нейно искане оферти от три различни сервиза, извършващи ремонтна дейност и съответно бояджийски и тенекеджийски услуги, било видно, че сумите за възстановяване на щетите, нанесени от И. А. М. са в пъти по-високи. От оферта на „К. Е.“ ЕООД било видно, че за възстановяване на щетите е необходима сума в размер на 16794,00 лв. с ДДС. Според офертата на „М К.“ООД, сумата била в размер на 20 171,65 лв. с ДДС. Третата оферта била от „О. А.“ ООД, за сумата от 4709,09 лв. с ДДС.

Ищцата счита, че обезщетението, което е получила по споразумението от 06.03.2023 г., е занижено чувствително. Посочва, че реалната обезвреда предполага вещта да бъде приведена в състоянието, в което се е намирала към момента на настъпване на увредата т.е. преди действията на ответника. Действителната стойност на причинените вреди по автомобила се съизмерявала с пазарната стойност на необходимите авточасти за подмяна, както и вложеният за ремонтирането труд като часова ставка. Същата тази стойност била обективизирана от представените в производството оферти.

Счита, че е налице основание за прилагане на нормата на чл. 45 от ЗЗД, като всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. В настоящия случай на непозволено увреждане вината била доказана в приключилото НОХД № 100/2023 г., по описа на РС К. с обвиняем ответникът И. А. М..

С оглед на гореизложеното за ищцата бил налице правен интерес от предявяване на настоящия иск.

Ищцата моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да ѝ заплати сумата от 4000 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, причинени вследствие на повреждане на собствения ѝ лек автомобил марка „***“, модел „***Р.“, с рег. № *****, ведно със законната лихва от датата на увреждането – 19.12.2022 г., до окончателното изплащане, за което е одобрено Споразумение от 06.03.2023 г. по НОХД № 100/2023 г. по описа на

РС К.. Претендират се и разносните по делото.

С протоколно определение от 01.02.2024 г. съдът е допуснал изменение размера на иска по реда на чл.214 ГПК, като същият се счита за предявен за сумата от 7275.61 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, причинени вследствие на повреждане на собствения ѝ лек автомобил марка „****“, модел „***Р.“, с рег. № *****, ведно със законната лихва от датата на увреждането – 19.12.2022 г., до окончателното изплащане, за което е одобрено Споразумение от 06.03.2023 г. по НОХД № 100/2023 г. по описа на РС К..

В предвидения от закона едномесечен срок не е постъпил отговор на исковата молба, съгласно разпоредбата на чл.131 от ГПК. В с. з. ответникът се представлява от адв. С. Ш., който оспорва иска по размер.

От събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

От приложеното като доказателство по делото НОХД №100/2023 г. по описа на Р. с. гр. К., се установява, че съдът е одобрил споразумение между РП К. и И. А. М., с което същият се признава за виновен за това, че: на 19.12.2022 в гр. С., е повредил противозаконно чужда движима вещ – „****“, модел „***Р.“ с рег. № *****, собственост на Д. В. С., ЕГН: *****, като счупи 5 бр. стъкла – предно обзорно стъкло на стойност 160,00 лв., задно обзорно стъкло на стойност 120,00 лв., стъкло на предна дясна врата на стойност 60,00 лв. голямо стъкло на задна дясна врат, на стойност 50,00 лв. и голямо стъкло на задна врата, на стойност 50,00 лв., както и голяма стъкло на задна лява врата, на стойност 50,00 лв., всичко на обща стойност 440,00 лв. и повредил боята на металните части на целия лек автомобил чрез надраскване, като щети на стойност 293,00 лв. Общата стойност на щетите е била оценена от назначената в досъдебното производство СТЕ в размер на 733,00 лв., след заплащането на които, на основание чл.216, ал.1 от НК, във вр. с чл.55, ал.1, т.2, буква „Б“ от НК му е наложено наказание „Пробация“.

По настоящото делото е приета съдебна автооценъчна експертиза, която съдът кредитира като обективна и компетентно изготвена. Видно от експертното заключение, пазарната стойност на ремонта за възстановяване на повредите по лекия автомобил е 7275.61 лева.

Въз основа на така установената и възприета фактическа обстановка,

съдът изграждайки вътрешното си убеждение, прави следните изводи от правна страна:

Предявен е иск за присъждане на обезщетение за имуществени вреди, причинени от непозволено увреждане с правно основание чл.45 от ЗЗД. Искът е допустим, тъй като е подаден от надлежна страна, имаща правен интерес от водене на настоящото производство. Разгледан по същество искът е основателен, поради следните съображения:

Съгласно чл. 45, ал. 1 ЗЗД, всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. Съгласно чл.300 ГПК и чл.413, ал.3 вр. ал.2 НПК влязлата в сила присъда на наказателния съд, включително и одобреното от наказателния съд споразумение, което се ползва със същите последици /чл.383, ал.1 от НПК/, са задължителни за гражданския съд по въпросите извършено ли е деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. С оглед посочената разпоредба съдът приема, че деликтът в настоящото производство е установен с обективните си характеристики, включително и от гледна точка на вида и естеството на увреждането. Установена е и вината на ответника, като тези въпроси не подлежат на пререшаване.

Спорен по делото е единствено въпросът за размера на причинените имуществените вреди. С оглед приетото експертно заключение, настоящият съд приема, че този размер възлиза на 7275.61 лева. От тази сума следва да се приспаднат заплатените от И. А. М. на Д. В. С. 733.00 лева по досъдебното производство. Следователно, искът се явява основателен и доказан за сумата от 6542.61 лева, като претенцията над този размер следва да се отхвърли. В противен случай би се стигнало до неоснователно обогатяване на ищцата.

Основателен е и искът за законна лихва. Вземането за непозволено увреждане е изискуемо от деня на извършването му – 19.12.2022 г., като деецът е станал известен още тогава – чл.114, ал.3 от ЗЗД. Съгласно чл.84, ал.3 от ЗЗД причинителят на непозволено увреждане се смята в забава и без покана.

По разноските:

На основание чл.83, ал.1, т.4 от ГПК, ищцата е освободена от заплащане на държавна такса по делото. С оглед изхода на спора, съдът следва, да осъди ответника да заплати по сметка на РС К. държавна такса върху размера на уважената част от иска по чл.45 от ЗЗД или общо 261.70 лева

На основание чл.78, ал.1, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата разноските по делото, съразмерно с уважената част от иска или 899,25 лева от доказани разноски в размер на 1000 лева (700 лева адвокатски хонорар и 300 лева за депозит за вещо лице).

На основание чл.78, ал.3, на ответника се полагат деловодни разноски, съразмерно с отхвърлената част от иска. Такива обаче не се претендират и не следва да бъдат присъждани.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА И. А. М., ЕГН: *****, с постоянен адрес: гр. С., ул. „В. В.“ №**, вх. *, ет.* да заплати на Д. В. С., ЕГН: *****, адрес: гр. С., ул. „И. В.“ №**, вх.*, ет.*, ап.** сумата от общо 6542.61 лв. (шест хиляди петстотин четиридесет и два лева и шестдесет и една стотинки), представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди причинени вследствие на повреждане на собствения ѝ лек автомобил марка „***“, модел „***Р“, с рег. № *****, ведно със законната лихва от датата на увреждането – 19.12.2022 г., до окончателното изплащане, за което е одобрено Споразумение от 06.03.2023 г. по НОХД № 100/2023 г. по описа на РС К., като до пълния претендиран размер от 7275.61 лв. (седем хиляди двеста седемдесет и пет лева и шестдесет и една стотинки) ОТХВЪРЛЯ иска като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.

ОСЪЖДА И. А. М., ЕГН: *****, с постоянен адрес: гр. С., ул. „В. В.“ №**, вх. *, ет.* да заплати на Д. В. С., ЕГН: *****, адрес: гр. С., ул. „И. В.“ №**, вх.*, ет.*, ап.** сумата от общо 899.25 лв. (осемстотин деветдесет и девет лева и двадесет и пет стотинки лева), представляваща разноски по делото съразмерно с уважената част от иска.

ОСЪЖДА И. А. М., ЕГН: *****, с постоянен адрес: гр. С., ул. „В. В.“ №**, вх. *, ет.* да заплати по сметка на РС К., в полза на държавата по бюджета на съдебната власт държавна такса върху уважения иск в размер на 261,70 лв. (двеста шестдесет и един лева и седемдесет стотинки).

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните пред П. о. с. в двуседмичен срок от връчване на съобщението до страните.

ЦЧ

Съдия при Районен съд – Карлово: _____